

Bevis

[Introduktion](#) - [Domstolar](#) - [Tvistemål](#) - [Brottmål](#) - [Bevis](#)

Introduktion

Vid både brottmål och tvistemål gäller i stort samma övergripande principer. Det är vid den muntliga förhandlingen som bevisning ska läggas fram – det är enligt omedelbarhetsprincipen oerhört viktigt.

För bevisningen i sig gäller principen om den **fria bevisprövningen, RB 35:1**.

Fri bevisprövning, RB 35:1:

- **fri bevisföring**, parter får lägga fram all typ av bevisning
- **fri bevisvärdering**, Värdet av bevis provas fritt av domstol

Bevisning i ett mål används för att reda ut ett händelseförlopp. Inte sällan är parterna oense om vad som inträffat. Oavsett om det är ett brott som begåtts eller om ett avtal ingåtts. En viktig fråga om bevis handlar om vem som ska bevisa vad. Generellt kan man säga att den som påstår att ett visst händelseförlopp inträffat har **bevisbördan** för det påståendet. Det gäller framför allt tvistemål.

I brottmål är det alltid åklagaren som har bevisbördan för att en tilltalad har begått det brott åklagaren yrkat.

I tvistemål är det inte en part som alltid bär bevisbördan, det varierar (mer nedan).

Bevisbördan handlar således om vem ska bevisa något – det kräver en aktiv handling i form av att skaffa fram ett bevis. T ex ett avtal, kvitto eller vittne. Har den som bär bevisbördan inte lyckats uppfylla kravet så har man inte lyckats bevisa sitt påstående och därmed kommer man inte vinna framgång i domstolen.

Ex. tvist.

Anders påstår att Britt är skyldig honom 5 000 kr. Britt vägrar betala. Anders stämmer Britt och yrkar att tingsrätten ska förplikta Britt att betala honom 5 000 kr.

För att tingsrätten ska döma till Anders fördel måste Anders bevisa att Britt är skyldig honom pengar. Bara att påstå att ett låneavtal existerar räcker inte. Anders har bevisbördan.

Om Anders kan visa ett skriftligt avtal på lånet har han, antagligen, lyckats uppfylla sin bevisbörda. (men Britt kan t ex lägga fram ett motbevis, ett kvitto på betalning)

Ex. brott

Åklagare påstår att Anders misshandlat Britt. Åklagaren måste bevisa sitt påstående genom att t ex ta in ett vittne som sett misshandeln, som kan vittna i rättssalen och styrka det åklagaren påstår.

Bevisnivå

För att något ska anses bevisat i tvistemål måste omständigheten vara styrkt (ca 70-85 %). Att en omständighet är **styrkt** innebär ett lägre beviskrav än i brottmål där det ska vara ställt utom rimligt tvivel. För att något ska anses ställt **utom rimligt tvivel** ska det nästintill vara 100 procent bevisat (ca 98%). Dessa nivåer är inte helt givna, kan variera och kan egentligen inte uttryckas i procent – men det ger en fingervisning.

Beviskrav

Tvistemål - styrkt

(ca 70–85 %)

Brottmål – ställt utom rimligt tvivel

(ca 98 %)

Bevisning i tvistemål

Vem som ska bevisa något avgörs inte sällan av lagar, där det i lagrum uttryckligen står vem som har bevisbördan (ex. 25 § AvtL och 27 § KöpL). Men ofta står det inte vem som ska bära bevisbördan. Generellt gäller att den som påstår något, bör bevisa detta (många undantag).

Käranden har ofta bevisbördan för att en rättighet uppkommit (ex rätten att få betalt av svaranden). Svarande har ofta bevisbörda för att rättighet upphört och övriga motfakta (ex att svarande aldrig haft en skyldighet att betala eller redan har betalat).

Finns ingen ledning i lag om vem som ska bevisa vad gäller principen, "den som lättast kan säkra bevisning, ska bevisa saken". Den som påstår att ett avtal har uppkommit ska förstås stå för bevisningen, genom att t ex visa upp ett skriftligt avtal.

Detsamma gäller för part som menar att innehållet i avtalet vid ett senare tillfälle har förändrats, sådan part måste visa upp bevis för detta faktum. Den som påstår att annan lånat pengar, ska bevisa detta och någon som påstår sig ha betalat ska bevisa det.

Generellt för avtal gäller således att bevisbördan ligger på den som påstår:

1. Avtal ingåtts (Anders har lånat ur pengar till Britt - låneavtal)
2. Avtalet upphört (Britt har betalat tillbaka – kvitto på betalning)
3. Avtalet är ogiltigt (Britt menar att avtalet tillkommit i strid mot regler i avtalslag)

Bevissäkring är en bra metod att undvika tvist överhuvudtaget. Ex. ska gäldenär bevisa att skuld har betalats (detta genom att spara kvitto på betalning t ex)

Bevisning i brottmål

Prövning av åtalet sker i domstol vid en muntlig förhandling. I brottmål är det åklagaren som har hela bevisbördan vilket innebär att det är åklagaren som skall bevisa att hans gärningspåstående stämmer överens med brottet i sådan grad att rätten skall kunna konstatera att det är bevisat bortom rimligt tvivel att brottet har begåtts. Detta höga beviskrav innebär att rätten inte funnit någon friande eller alternativ förklaring till fakta i målet. Den tilltalade behöver själv inte försöka bevisa sin oskuld, förklara eller bemöta påståenden.

Bilden nedan illustrerar de olika stegen en misstänkt kan passera innan man i domstol når kravet dör

fällande dom "bevisat", "ställt utom rimligt tvivel".

I brottmål ställs större krav på bevisningens styrka än i tvistemål. Detta innebär t.ex. att det inte räcker med att den tilltalades skuld styrks i målet, som i tvistemål, utan den skall vara uppenbar. När man talar om "**ställt utom allt rimligt tvivel**" hamnar man således längst till höger på skalan nedan dvs. då är det bevisat att den tilltalade är skyldig. I brottmål kan man uppställa en slags beviskravslinje från "kan misstänkas" via "skäligen misstänkt", "på sannolika skäl misstänkt", "tillräckliga skäl" till "bevisat". Linjen ovan visar hur bevisningens styrka hela tiden höjs. Det slutliga kravet "ställt utom rimligt tvivel" är ett krav som betecknas som mycket högt. Dessa beviskrav finns i RB och är formulerade för tidigare steg i utredningsprocessen än den slutliga skuldfrågan.

From:

<https://juridik.kristiansen.nu/> - Juridik på gymnasiet

Permanent link:

<https://juridik.kristiansen.nu/doku.php?id=processraett:bevis&rev=1706451416>

Last update: 2024/01/28 14:16

